
PEPE

Ålder: 5-6 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 38 cm
Längd: 48 cm
Hals: 37 cm
Vikt: 11 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-09-18
Bilder ankomst: [Från flygplatsen i Milano](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Pepe hittades av Sara Turetta utanför hennes hus, han var i ganska dåligt skick på grund av småskador och infektioner. Han såg otroligt sorgsen ut och när Sara lockade på honom följde han med i bilen utan protester.

Idag har Pepe återfått livsgnistan, han är en fantastiskt vänlig hund som vi tror skulle fungera i de flesta familjer. Han är ingen aktiv hund utan ligger gärna och latar sig, finns det någon som hinner så ställer han gärna upp på en stunds gosande. Har bor tillsammans med valparna och kommer bra överens med de andra hundarna. Pepe saknar några tänder, antagligen för att han ätit sten för att överleva.

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Pepe är i andra buren från vänster (från Milanos flygplats)

Bilder från Sverige

Text från Sverige

September 2005: Söndagen den 18 september landade en go kille på Umeås flygplats, Alvik. Både jag och min sambo, Jonny, var otroligt nervösa över det ansvar som vi nu skulle ta. Visserligen hade vi redan 3 katter och en kanin men en hund... är ju lite annorlunda. När burarna äntligen kom ut i ankomsthallen rann vår nervositet av och kärlek vid första ögonkastet konstaterades. En otroligt vacker hund med de mest talande ögonen mötte oss med svansviftningar. Några bitar frolic gjorde honom redo att möta det svenska vädret som denna dag hade vänt till en fin och vacker höstdag med sol och värme. En liten tur på gräsmattan utanför flygplatsen och sen var han redo att resa ytterligare en liten stund ut till Obbola. Han var så duktig under bilfärden, tryckte sig upp mot matte som stod till hands med kramar och gos. Äntligen framme vid det nya hemmet var han inte sen att hoppa ur bilen och lättsamt trava in i huset för att möta en ny familjemedlem... ja kanske rättare sagt... 5 nya familjemedlemmar... äldsta sonen samt de andra djuren. Mötet gick bra och han höll sig på lagom avstånd från de små katterna som tydligt visade med ryggkrökning vad DE ansåg om hunden som tassade omkring i bostaden.

Dagarna gick och från att ha varit en liten försiktig kille är han i dag en busig charmör med glimten i ögat och spring i benen. Långt ifrån det som vi trodde skulle vara en pensionerad hund. Katterna accepterar honom så sakteliga och kan numera faktiskt vistas i samma rum utan att påminna om Tudor batteriets reklamkatt. Och Pepe själv tar alla tillfällen i akt att mysa till sig med någån av familjemedlemmarna som gladeligen ställer upp. Han älskar promenader och att springa ute. Att rulla runt i gräset samt hoppa runt sin ledsagare är också något som han finner uppiggande. Men tycker det är lika härligt att rusa genom huset efter promenaden för att hoppa upp hos matte och bara MYSA.

En liten olycka hände för några dagar sedan ändå. Vi fick ett paniksamtal från dottern i huset. Det visade sig att hon och Pepe gått på promenad. Busvovven slet sig och försvann i racerfart bort från den panikslagna dottern. Vi var precis i närheten och begav oss ut med bilen för att leta efter honom. Men vi hann inte mer än några meter så träffade vi på en annan hundägare som talade om för oss att hon sett en lös hund springa ner till ett rött hus och lagt sig på bron. Gissa vems röda hus det var och vilken hund som låg där. Jo vårt och det var Pepe som begivit sig hem på eget bevåg. Så kan det gå, men inget vi vill uppleva igen.

Sammanfattningsvis kan man säga att vi alla håller på att vänja oss vid varandra. Pepe är en go kille med mycket bus, vänlighet och charm. En underbar hund som vi är så tacksamma att vi fått i vår familj.

Hälsningar från det glada och djurgalna gänget i Obbola
/Mia, Jonny, Jonas, Malin, Per samt alla fyrfotingar

Oktober 2005: Pepe är vår rumänske kung, prinsen av Cernavoda, familjens gullegris och enligt katterna en ofantligt stor kissekatt. Det var kärlek vid första ögonkastet och vi blir bara mer och mer betuttade i denna otroligt snälla och vänliga hund. Han smälter hjärtan och charmar besökare med en enda blick från sina bruna vackra ögon.

Med en stillsam nyfikenhet utforskar han allt och alla. Vilket inte hindrar honom att vara fullständigt pillimariskt busig när andan faller på. Som att t.ex. rusa i mattes och husses säng efter en mycket regnig promenad. Där ligger han, glatt flinande och låter sig villigt avtorkas på plats medan matte/husse muttrar lite lätt och inte fullt allvarligt att hundar ska minsann inte vara i sängar.

Pepe vet minsann också om att han är bebisen i familjen, även om han har dryga 5 år på nacken. Han bevakar varje gosstund som något annat djur kan få i hemmet. Då är han snabbt där och vill vara med. Vilket inte alla gånger uppskattas av hans kattjejer, men han verkar inte bry sig nämnvärt över att han "tränger" sig på.

Mat är ett intresse han delar med lillan (kissekorven) hemma hos oss. Dom är båda två fullt medvetna om när det vankas mat. Då sitter de där, bredvid varandra, och bevakar varje rörelse man gör. Och tänka sig, alltid är det något som råkar slinka ur händerna på den som för tillfället är kocken.

Pepe har varit hos oss nu tre veckor. Tiden har gått fort men samtidigt så känns det som han alltid varit en medlem i vår familj. Han verkar trivas bra och vi alla älskar honom och trivs ofantligt bra med Pepe.

